DZIENNIK URZĘDOWY

obwodu Jędrzejowskiego.

№ 32. Jędrzejów, dnia 15 października 1916.

1.

Kurs rubla.

Wskutek rozporządzenia Naczelnej Komendy armii wartość rubla w srebrze, niklu, bronzie lub papierze wynosi począwszy od 1. września 1916 dwie korony siedmdziesiąt pięć halerzy (2 K 75 h); równocześnie ustanowiono wartość rubla (srebrny lub papierowy) w niemieckim obszarze okupowanym na jedną markę dziewięćdziesiąt fenigów (1 M. 90 f.)

2.

Obrót kartoflami.

W uzupełnieniu rozporządzenia dotyczącego obrotu kartoflami EV. 81586 z dnia 15. września 1916 (Dz. urzęd. Nr. 31 art. 9) postanawia się:

1. Cena maksymalna (a więc nie podstawowa) wynosi 5 K 50 h za 100 kg. na miejscu produkcyi (pole lub folwark). Cena ta obowiązuje aż do nowego zbioru 1917.

2. Za kartofle dostarczone do 20. listopada 1916 wypłaci Centrala dla obrotu produktami rolnymi w Lublinie, premię w wysokości K 1.50 za każde 100 kgr. Po dniu 20. listopada premie te nie będą wypłacane.

3. Uprawnionymi do zakupu kartofli w okupacyi są: Centrala dla obrotu produktami rolnymi w Lublinie, c. k. Zakłady i Oddziały wojskowe przebywające w obrębie c. k. wojskowej Jeneralnej Gubernii i nakoniec Komitety aprowizacyjne miast Kielce, Radom, Lublin, Piotrków, Noworadomsk.

Instytucje powyższe mają prawo żądania sprzedaży kartofli po cenie K 5.50 na miejscu produkcyi z dodatkiem premii K 1.50 przed 20. listopada (czyli razem po 7·— K. za 100 kg.). W razie odmowy sprzedaży przez producenta zarządzi się po zbadaniu sprawy przez c. i k. Komendę obwodową zajęcie i przymusowy odbiór kartofli z wykluczeniem premii.

4. Po dokonanej sprzedaży którejkolwiek w wyżej wymienionej instytucyi otrzymuje procudent piśmienno potwierdzenie sprzedaży Oileby kartofle nie były zabrane przez kupującego do dni 14 od dnia sprzedaży, umowa kupna gaśnie i producent ma prawo i jest obowiązany po upływie tego terminu

sprzedać towar innej uprawnionej do zakupna instytucyi.

E. № Res. 1007 ex 916.

3.

Zasilki na utrzymanie dla rodzin robotników cywilnych, przynależnych do Królestwa Polskiego.

C. i k. Naczelna Komenda armii rozporządzeniem z 23. maja 1916 Nr. 58505, postanowiła, że rodzinom robotników cywilnych pracujących w 1. 2, i 4. armii, a przynależnych do Królestwa Polskiego, począwszy od 1 maja będą wypłacane zasiłki na utrzymanie, ustalone w punkcie 7. rozporządzenia gubernialnego Nr. 1244/916 (dziennik urzędowy jędrzejowski Nr. 26 art. 13) Pod robotnikami cywilnymi rozumie się także woźniców cywilnych.

Zasiłek wynosi dla osób dorosłych 40 halerzy, dla dzieci do lat 5-ciu 20 halerzy dziennie.

Łączna suma nie może przewyższyć 30 K miesięcznie.

Prośby osób, które roszczą sobie pretensye do takiej zapomogi, należy przekładać c. i k. Komendzie obwodowej z odpowiednimi dokumentami dowodzącymi, że utrzymujący rodzinę rzeczywiście służy jako robotnik cywilny przy 1. 2. albo 4. armii.

Do znajdujących się w obrębie Wojskowego Jenerałgubernatorstwa, oddziałów robotników cywilnych tej samej przynależności państwowej, rozporządzenie to na razie nie stosuje się, a to z uwagi na to, że w organizacji tych oddziałów robotników cywilnych są zamierzone zasadnicze zmiany, przy czem także sprawą zaopatrzenia rodzin wspomnianych robotników będzie załatwiona.

C. i k. Wojsk. Gen. Gubern. będzie się starać usilnie, aby konieczny a przykry przymus roboty w miarę możności złagodzić, musi on jednak pozostać do czasu wprowadzenia nowoplanowej organizacji.

C. i k. Wojsk. Gen. Gubern. liczy z pewnością, że w błąd wprowadzana ludność przestanie wreszcie dawać posłuch niedorzecznym pogłoskom (jak naprzykład, użyciu robotników cywilnych do służby frontowej i t, p.)

E. Nr. 11233 ex 916.

4.

Wynagrodzenie za kwatery.

Wedle postanowień rozkazu c, i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego L. 11 z 1915 Pkt. 13 nie przyznaje się żadnego wynagrodzenia za mieszkania w obsadzonych obszarach Polski, z wyjątkiem ubikacyi przeznaczonych na biura władz administracyjnych.

Odszkodowanie najbardziej dotkniętych i najbardziej uwzględnienia godnych właścicieli mieszkań należy do zakresu działania gminy.

Przytem zauważa się, że nie chodzi tu o nałożenie ciężaru na gminę, lecz wyłącznie o skłonienie gminy do sprawiedliwego czuwania nad interesami swych członków, i odpowiedniego rozdziału ciężarów kwaterunku wedle stosunków miejscowych.

Gmina uzyska środki celem odszkodowania dotkniętych dostarczaniem kwater właścicieli domów przez zaprowadzenie ogólnych opłat. W ten sposób zwolni się tych właścicieli domów od ciężaru, jaki ponosić winni nie pojedyńczy właściciele. którzy przypadkowo mieli mieszkania do dyspozycyi, lecz wszyscy członkowie gminy wedle swoich stosunków zarobkowych i majątkowych.

Ze względu, że zaprowadzenie większej stałej załogi powiększa ogólny obrót handlowy w siedzibie Komendy obwodowej, stwarza się bezwątpienie możliwość nałożenia odpowiednich opłat gminnych i przeszkodzenia niesprawiedliwemu rozłożeniu ciężarów kwaterunkowych.

Gdzie są tylko małe załogi, można zaniechać zaprowadzenia osobnej opłaty i wynagrodzenia za dostarczone kwatery, jeżeli dostarczenie kwatery nie zagraża gospodarczemu bytowi gospodarza.

Stałe kwaterowanie po hotelach będzie wedle możności ograniczone, o ile przynosi znaczną szkodę danemu przedsiębiorstwu.

Wynagrodzenie za dostarczone kwatery należy przyznać tym właścicielom mieszkań, którzy skutkiem odstąpienia ublikacyi zmuszeni zostali do wynajęcia innych i tym wreszcie, którym kwaterunek przeszkodził do wykonywania zawodu. Od woli gminy zależy jednak przyznać wynagrodzenie wszystkim dostarczającym kwatery.

E. № 6767 ex 916

5.

Zwalczanie bandytyzmu.

Ponieważ zwalczanie bandytyzmu mimo licznych starań nie wydało dotąd pożądanego wyniku, c. i k. Naezelna Komenda armii, wobec stwierdzonego istnienia band rozbójniczych złożonych ze zbiegłych jeńców wojennych oraz innych osób miejscowych, zarządziła, że oprócz sądowo-doraźnego traktowania zbrodniarzy i spółwinnych jeszcze następujące środki stosowane być mają:

1. Domy względnie miejscowości, które służyły zbrodniarzom za schronienie, jeżeli o tem na czas władzy nie doniesiono, będą spalone.

2. Naczelnicy gmin, którym udowodni się, że wiedzieli o obecności bandytów w gminie i nie donieśli o tem, będą traktowani jako spółwinni.

3. W podejrzanych miejscowościach będą brani zakładnicy.

Wzywa się całą ludność, aby usiłowania władzy, mające na celu usunięcie tego zjawiska zagrażającego bezpieczeństwu publicznemu i jej dobrobytowi jak najusilniej popierała.

M. G. G. № 62.

6.

Wozy osobowe.

Wozami jednokonnymi może najwyżej 5 osób, dwukonnymi najwyżej 8 osób wliczając już furmana jechać.

Przekraczający ten przepis będą z powodu dręczenia zwierząt surowo karani.

7.

Dokumenty podróżne.

Wszystkie dokumenty podróżne (karty tożsamości paszporty do podróży) które będą wystawione po 1. listopada 1916 muszą zawierać odcisk palca wskazującego prawej ręki (w razie braku odcisk prawego palca średniego, a gdyby i ten brakował odcisk lewego palca wskazującego lub w braku tegoż lewego palca średniego.)

Interesenci mają tego rodzaju dokumenty podejmować osobiście w Komendzie obwodowej, alboteż będą one doręczane w drodze właściwego posterunku żandarmeryi. gdzie odciski palca będą uskuteczniane.

E. № Res. 944 ex 916.

8.

Urządzenie stacyi psów policyjnych w Jędrzejowie.

C. i k. Komendzie żandarmeryi w Jędrzejowie przydzielono psa policyjnego, który może być używany przez posterunki żandarmeryi tutejszego obwodu w szczególnie zaś trudnych wypadkach kryminalnych także przez sąsiednie posterunki obwodu pinczowskiego.

Jeżeli przeto zdarzy się zbrodnia, do którnj wyświetlenia użycie psa policyjnego jest wskazane, poszkodowani mają zwrócić się do najbliższego c. i k. Posterunku żandarmerji.

Aż do przybycia psa policyjnego musi miejsce czynu pozostać szczelnie zamknięte. Szczególną uwagę należy zwracać na drzwi, okna, równierz w domu pozostawionych rzeczy i ewentualnych śladów nóg przestępcy pilnować, aby nikt obcy nie wchodził i przez poruszanie tych przedmiotów śladów przestępcy na nich nie zatarł.

Aby przy ewentualnem użyciu psa policyjnego uniknąć gromadzenia się ciekawych, należy jego sprowadzenie w miarę możności zachować w tajemnicy.

E. № 12423 ex 916.

9.

Utworzenie Rady szkolnej gubernialnej.

Rozporządeniem c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z 7. sierpnia 1916 (Nr. 63. Dz. rozp. Jenerałgub. wojsk.) zarządzono:

§ 1.

Celem udzielania dorady Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu w zakresie szkolnictwa, wychowania i nadzoru szkolnego ustanawia się „Radę Szkolną Gubernialną“.

§ 2.

Rada Szkolna Gubernialna będzie rozpatrywać wszystkie sprawy, dotyczące szkolnictwa, wychowania albo nadzoru szkolnego w całem Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem, tudzież, te które Jenerał-Gubernator wojskowy w poszczególnych wypadkach Radzie do rozpatrzenia przeznaczy.

Wobec tego należy ze spraw, dotyczących szkolnictwa, wychowania i nadzoru szkolnego, do zakresu działania Rady Szkolnej Gubernialnej w szczególności wydawanie opinii co do:

a) rozporządzeń i okólników, które ma wydać Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe:

b) rocznych preliminarzy;

c) planów normalnych, książek szkolnych, środków i pomocy naukowych;

d) zakładania, dalszego prowadzenia, rozszerzania i zamykania szkół i zakładów wychowawczych;

e) subwencyonowania prywatnych zakładów naukowych i wychowawczych.

Rada Szkolna Gubernialna może także z własnej inicyatywy przekładać wnioski i opinie Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu.

§ 3.

Przewodniczącym Rady Szkolnej Gubernialnej jest szef Cywilnego Komisaryatu krajowego.

Członkami Rady Szkolnej Gubarnialnej są:

a) trzej zastępcy Kościoła katolickiego, po jednym zastępcy protestanckiego i izraelickiego Stowarzyszenia religijnego;

b) czterej znawcy szkolnictwa;

c) po jednym zastępcy miast Kielc, Lublina, Piotrkowa i Radomia;

d) sześciu zastępców Centralnego Komitetu ratunkowego;

e) jeden zastępca Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna".

Naczelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, organy nadzoru szkolnego przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem, tudzież zastępcy władzy wyznaczeni w poszczególnych wypadkach mają brać udział w obradach i uzasadniać projekty Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, będące przedmiotem obrad. Naczelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego jest zastępcą Przewodniczącego i wykonywa tegoż prawa w razie jego nieobecności.

§ 4.

Zastępców wymienionych w § 3. lit. a) mianuje Jenerał-Gubernator wojskowy a mianowicie: zastępców Kościoła katolickiego po porozumieniu się z biskupami w Kielcach, Sandomierzu i Lublinie, zastępcę protestanckiego Stowarzyszenia religijnego po porozumieniu się z ewangelicko-augsburgskim superintendentem w Lublinie, zastępcę izraelickiego Stowarzyszenia religijnego po porozumieniu się z izraelickiemi gminami wyznaniowemi w Kielcach, Lublinie, Piotrkowie i Radomiu.

Znawców zawodowych wymienionych w § 3. lit. b) mianuje Jenerał - Gubernator wojskowy na podstawie wniosków Centralnego Komitetu ratunkowego w Lublinie. Wnioski mają być Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu przedłożone w ten sposób, że dla każdego z czterech znawców należy we wniosku przedstawić trzy osoby.

Zastępców wymienionych w § 3. lit. d) ma delegować reprezentacya gminy miasta a w razie jej braku Miejski Komitet ratunkowy.

Zastępców wymienionych w § 3. lit. c) deleguje Centralny Komitet ratunkowy z pomiędzy swych członków, albo też z grona stojących poza nim rzeczoznawców.

Zastępcę wymienionego w § 3. lit. e) deleguje centralne biuro Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna w Lublinie".

Delegowanie zastępców wymienionych w § 3. lit. c), d), e), musi uzyskać zatwierdzenie Jenerał-Gubernatora wojskowego.

Gdyby w przeciągu czterech tygodni po odnośnem wezwaniu ze strony Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego nie wpłynęło oświadczenie biskupa, superintendenta, gmin wyznaniowych albo Centralnego Komitetu ratunkowego, względnie nie zostały przedstawione osoby przez przedstawicielstwo gmin miejskich, Miejskich Komitetów ratunkowych, Centralnego Komitetu ratunkowego albo centralnego biura Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna", wtedy Jenerał-Gubernator wojskowy mianuje odpowiednią ilość członków, którzy w takim razie mają być zastępcami tychsamych lub zbliżonych kół społecznych.

§ 5.

Rada Szkolna Gubernialna zbiera się na zaproszenie Przewodniczącego. Opinie zapadają na podstawie absolutnej większości głosów obecnych członków (§ 3. lit. a—e). Przewodniczący nie głosuje, może atoli rozstrzygać w razie równości głosów.

Protokolanta wyznacza Jenerał-Gubernator wojskowy.

§ 6.

Za zgodą Jenerał - Gubernatora wojskowego może Rada Szkolna Gubernialna powierzyć opracowywanie opinii i przedkładanie sprawozdań także osobom, które do Rady Szkolnej nie należą.

§ 7.

Zarządzenia i rozstrzygnięcia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w sprawach, należących do zakresu działania Rady Szkolnej Gubernialnej, które z powodu nagłości załatwiono bez wysłuchania opinii Rady, mają

być podane do wiadomości Radzie Szkolnej Gubernialnej na najbliższem posiedzeniu.

§ 8.

Członkom Rady Szkolnej Gubernialnej mieszkającym poza siedzibą Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, należy się za jazdę na posiedzenia i z powrotem zwrot wydatków poniesionych na podwody i na jazdę koleją (II. klasa) oraz dzienne dyety w wysokości dwudziestu koron za każdy dzień posiedzeń, oraz za każdy pełny dzień podróży.

§ 9.

Członkowie Rady Szkolnej Gubernialnej, mogą się przekonywać o stanie i prowadzeniu szkół publicznych i prywatnych przez osobiste spostrzeżenia; wnioski oparte na podstawie tych spostrzeżeń należy piśmiennie przedkładać Jneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu. O ile członkom tym nie powierzono obowiązku wykonywania nadzoru szkolnego ze strony właściwej Komendy, to mają się ograniczyć do przedkładania tych wniosków. Nie wolno im natomiast dawać kierownikom szkół, nauczycielom i organom nadzorczym żadnych wskazówek, któreby mogły mieć pozór zarządzeń urzędowych.

§ 10.

Członkowie Rady Szkolnej Gubernialnej mają zachować jak najściślejszą tajemnicę co do przebiegu obrad. Zachowanie tego obowiązku przyrzekają przy wstąpieniu przez podanie ręki Przewodniczącemu.

§ 11.

Jenerał-Gubernator wojskowy może poszczególnych członków usunąć od sprawowania ich czynności. albo rozwiązać całą Radę Szkolną Gubernialną.

§ 12.

Jenerał-Gubernator wojskowy tworzy na wniosek Rady Szkolnej Gubernialnej z dwu lub trzech członków W y d z i a ł Rady Szkolnej Gubernialnej. Przewodniczącym Wydziału jest Nączelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. W skład Wydziału wchodzi od wypadku do wypadku wyznaczony jeszcze jeden urzędnik Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Wydział ma współdziałać w przygotowywaniu spraw, które mają być podane pod obrady Rady Szkolnej Gubernialnej.

Wydział ma być zwoływany przez Naczelnika oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego przynajmniej raz na miesiąc.

Członkom Wydziału nie należą się w § 8. wymienione koszta podróży i dyety.

§ 13.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

10.

Towarzystwo „Polska Macierz Szkolna" w Polsce.

Aby poprzeć rozwój szkolnictwa w naszej polskiej okupacyi oraz zapewnić organom c. i k. Zarządu Wojskowego, którym poruczono obowiązki władzy szkolnej, pomoc przy dalszej budowie szkolnictwa, byłoby nader pożądanem, aby w c. i k. obszarze okupacyjnym napowrót ożyła działalność zgniecionego przed laty przez rząd rosyjski Towarzystwa „Polska Maaierz Szkolna" a to jako organizacyi wprawdzie z natury rzeczy od Warszawy i niemieckiego obszaru okupacyjnego niezawisłej, jednak z tamtejszym głównym zarządem w ścisłem porozumieniu pozostającej. Zarząd wojskowy zapewni też wszelkiego rodzaju poparcie filiom i kołom tego Towarzystwa oraz poszczególnym osobom i korporacyom, które jako członkowie do Towarzystwa należały i pomoże przy ponownem rozpoczęciu jej działalności. Zarząd będzie również — o ile to tylko jest możliwe — wpływać na zjednywanie nowych członków.

Poszczególne koła i grupy miejscowe w naszym terenie okupacyjnym będą możliwie najprędzej złączone w centralę w Lublinie, ktòraby kierowała całą działalnością Towarzystwa tak pod względem intelektualnym jak i gospodarczym.

Nie potrzeba zaznaczać, że cała działalność Towgrzystwa „Polska Macierz Szkolna" w naszym obszarze okupacyjnym co do jednania członków, urzeczywistnienia celów Towarzystwa, zbierania datków, gospodarki majątkowej i t. d., podlega nadzorowi Zarządu wojskowego jako władzy nadzorującej stowarzyszenia. Nadzór ten nad centralą w Lublinie wykonywać będzie Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe, a nad działalnością innych kół, albo grup miejscowych i poszczególnych członków Komedy obwodowe.

Nadzór szkolny i inne czynności, należące

do zakresu władz szkolnych, wykonywać będzie tak jak dotąd po myśli rozporządzeń Naczelnego Komendanta armii z dnia 7-go marca 1915 r., L. 6 dz. rozp., z 17-go października 1915 r., L. 41 dz. rozp. i z 8-go marca 1916 r., L. 52 dz. rozp. c. i k. Zarząd wojskowy. Należy jednak powołać na zastępców do rad zawodowych przybocznych, mających się utworzyć przy każdej władzy szkolnej, w każdym razie oprócz zastępców stowarzyszeń religijnych, nauczycielslwa, gmin i zdrowotności publicznej, także i członków Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna".

E. № 11851 ex 916.

11.

Przyjęcie mieszkańców okupowauego obszaru do prowizorycznej służby skarbowej.

Naczelna Komenda Armii zezwoliło zasadniczo na dalsze przyjęcie dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców Polski do służby przy Straży skarbowej, po poprzedniem wyszkoleniu tychże w Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

1. Warunki przyjęcia:

a) zupełna znajomość języka polskiego w słowie i piśmie, (ci którzy władają także językiem niemieckiem, będą przedewszystkiem uwzględnieni),

b) odpowiednia inteligencya,

c) nieposzlakowane dotychczasowe życie,

d) wiek ponad 18 najwyżej 35 lat,

e) posiadanie ciepłego przykrycia, które należy z sobą przynieść i bielizny. Ubranie składające się z 1 płaszcza, 1 bluzy, 1 pary spodni, 1 czapki i 1 pary bucików, dostarczone będzie z zapasów mundurowych c. i k. Wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa.

Otrzymywane w dalszym ciągu poszczególne sorty ubraniowe opłacane będą z wynagrodzenia dziennego. Małoletni mają się wykazać pisemnem zezwoleniem ojca (opiekuna), potwierdzonem przez gminę.

2) Pobory:

Przyjętym przyznaje się wynagrodzenie dzienne w kwocie 5 (pięć) koron, (inne pobory nie mogą być przyznane) płatne co 5 dni z góry, licząc od dnia zgłoszenia się w Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

O umieszczenie przyjętych i prawdopodobnie także o dostarczenie im posilnego a taniego pożywienia, za które płacić mogą ze swego wynagrodzenia dziennego, postara się Komenda straży skarbowej.

W ten sposób pragnie Wyższa Władza przyjść z wydatną pomocą osobom inteligentniejszym, pozbawionym pracy.

Mający zamiar ubiegać się o przyjęcie do pomocniczej służby przy straży skarbowej, winni własnoręcznie napisane, stosowne podania wraz z dołączonymi oryginalnymi dokumentami wnieść osobiście w Oddziele skarbowym tutejszej Komendy obwodowej najpóźniej do 15. Października 1916 r.

Zaznacza się, że przyjęci muszą na czas trwania dobrowolnie objętych zobowiązań, poddać się władzy wojskowej i złożyć odpowiednie uroczyste przyrzeczenie.

Zaniedbania służbowe, nierzetelne, względnie występne działania, pociągną za sobą oprócz wydalenia ze służby, także kary według wojskowej ustawy karnej.

Res. E. Nr. 1203 ex 916.

12.

Podwyższenie należytości stemplowych.

Stosując sankcjonowaną 4. października 1914 r. uchwałę Rosyjskiej Rady ministrów (ros. dzpp. Nr. 308 z 12. listopada 1914 r. L. 2870) c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe postanowiło co następuje:

1) Dotychczasową stałą należytość stemplową w kwocie 1 Rb. 25 kop. od arkusza (art. 13 ust. nal. zbiór praw tom V wydanie z r. 1912) podwyższa się na 2 Rb. od każdego arkusza.

2. Dotychczasową stałą należytość stemplową w kwocie 75 kop. od arkusza (art. 14 i 15 ust. nal. zbiór praw tom V wydanie z r. 1912) podwyższa się na 1 Rub. od każdego arkusza.

3) Aktową należytość stemplową skali niższej—art. 50, p. 2. ust. nal. zb. pr. t. V. wyd. z r. 1912) od wymienionych w artykułach 57 i 57/1 ustawy należytościowej (wydanie z r. 1903 i 1912) aktów i dokumentów na każdą sumę ustanawia się na 10 kop. od każdych 100 rubli sumy aktu aż do 10.000 rb., zaś na 1 rb. od każdego 1000 rb. sumy przekraczającej 10,000 rb., przyczem nie całe setki i tysiące rubli za całe mają być liczone.

4) Aktową należytość stemplową skali wyższej od procentowych papierów wartościowych wymienionych w artykule 54 ust. nal. (zb. pr. t. V, wydanie z r. 1903) ustanawia się na 1% wartości tych walorów (art. 37 ust. nal.)

5) Ustępy 21, 27 i 30 artykułu 13, ustęp 1 artykułu 38, artykuł 45, artykuły 51/1, 57/1, 60 (wszystkie wedle wydania z roku 1912) i artykuł 128 ust. nal. (zb. pr. t. V wydanie z r. 1903) zmienia się w następujący sposób:

Art. 13. Stałej należytości stemplowej w kwocie 2 rb. od każdego arkusza podlegają:

Ustęp 21. Wypisy (oprócz pierwszych czyli głównych egzemplarzy, ust. not. wyd. z r. 1892 art. 195 i 196) oraz kopie aktów i dokumentów podlegających procentowej należytości stemplowej, nadto akty protestu zobowiązań pieniężnych, podlegających stemplowi wekslowemu, jeśli opłata od pierwszego czyli głównego wypisu, oryginału aktu lub dokumentu albo zaprotestowanego zobowiązania pieniężnego nie jest mniejszą od 2 rb.

Ustęp 27. Police asekuracyjne, zastępujące je rachunki lub kwity przy wszelkich ubezpieczeniach (oprócz wskazanych w ustępie 1 artykułu 68 i ustępie 12 artykułu 69) następnie wszelkie umowy co do ubezpieczenia walorów, akcyi i papierów procentowych, jeśli suma premii asekuracyjnej przewyższa 30 rb. przy ubezpieczeniach zaś od pożaru, jeśli ta suma przewyższa 30 rb. a nie przewyższa 400 rb.

Ustęp 30. Świadectwa, bilety i kwity na wkłady pieniężne terminowe i bezterminowe (oprócz wkładów na rachunek bieżący) wydawane przez instytucye kredytowe państwowe, publiczne i prywatne, oraz przez prowadzące operacye bankierskie kantory i prywatne spółki, jeśli suma wkładu jest wyższą od 1000 rb., oraz na wkłady do przechowania (oprócz wkładów na rachunek bieżący) jeśli suma wkładu do przechowania wyższą jest nad 1000 rb. lecz nie wyższą nad 2000 rb.

Jeśli piśmienne świadectwa, bilety i kwity wydawane będą w formie specyalnych książeczek, to opłacie stemplowej podlega każda płata do tych książeczek zapisana na sumę ponad 1000 rb., a przy wkładach do przechowania na sumę ponad 1000 rb., lecz nie wyższą jak 2000 rb.

Art. 38. Umowy i zobowiązania, przy zawarciu których nie można określić z góry przypadającej podług nich sumy n. p. przy dostawie materyałów po cenie umówionej w takiej ilości, jaka później potrzebną się okaze, przy wykonywaniu robót za dziennem wynagrodzeniem, albo od jednostki wyrobów i t. d. podlegają należytości stemplowej wedle następujących zasad:

1) Przy samym zawarciu umowy na nieustaloną przez nią sumę pobiera się od tejże stałą należytość w kwocie 2 rb. (art. 13 ust. 11.)

Art. 45. Jeżeli opłata stemplowa, należna od pierwszych albo głównych wypisów, od aktów i dokumentów, które podlegają opłacie stemplowej aktowej, albo od protestowanych zobowiązań pieniężnych, podlegających wekslowej opłacie stemplowej. jest mniejszą jak 2 rb. (art. 13 ust. 21) to następne wypisy i kopie oryginałów aktów i dokumentów oraz akty protestów tych zobowiązań podlegają należytości stemplowej w tej samej wysokości jak pierwsze czyli główne wypisy, oryginały aktów i dokumentów oraz zaprotestowane zobowiązania dłużne.

Art. 51/1. Opłacie stemplowej aktowej skali wyższej we wysokości podanej w artykule 50, ustęp 1, lit. a) (wydanie z r. 1912) podlegają police asekuracyjne ubezpieczeń ogniowych oprócz wzmiankowanych w ustępie 11 artykułu 69. oraz zastępujące je rachunki lub pokwitowania, jeśli suma premii asekuracyjnej jest wyższą nad 400 rb.

Art. 57/1. Opłacie stemplowej aktowej skali niższej w wysokości wskazanej w ustępie 2, artykułu 50, (wydanie z roku 1912) podlegają wydawane przez tnstytucye kredytowe państwowe, publiczne i prywatne; świadectwa bilety i pokwitowania na wkłady do przechowania (oprócz wkładów na raehunek bieżący) jeśli suma wkładu do przechowania jest większą niż 2000 rb.

Jeśli wzmiankowane świadectwa, bilety i kwity depozytowe wydawane będą w formie specyalnych książeczek, to stemplem opłaca się każdu wpłata do tych książeczek wciągnięta, przewyższająca 2000 rb.

Art. 60. Jeśli wartość transakcyi handlowej nie może być chociażby w przybliżeniu określona, to transakcya taka przy samem jej zawarciu podlega stałej należytości stemplowej 2 rb. (art. 13 ust. 11, wydanie z r. 1912).

Dodatkowy pobór aktowej należytości stemplowej od takiej transakcyi podług ustalonej przez jej wykonanie sumy uskutecznia się najpóźniej w ciągu tygodnia po otrzymaniu przez nabywcę ostatniej partyi towaru albo dokumentu stwierdzającego wykonanie transakcyi (rachunku handlowego, notatki dla

pamięci, listu handlowego likwidującego stosunek i t. d.

Przy opłacie należytości dodatkowej potrąca się należytość stemplową uiszczoną przy zawarciu transakcyi.

Art. 128. Dodatkowe uiszczenie należytości stemplowej od aktów i dokumentów wskazanych w poprzednim artykule (127) może być uskutecznione stemplami w sposób ustanowiony w art. 119. przy skasowaniu stempla przez jednego z kontrahentów, jeśli podlegająca opłacie suma nie przenosi w aktach i dokumentach wymienionych w artykułach 60 i 61, 500 rb., a w innych aktach i dokumentach 100 rb.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

E. № 11406 ex 916.

13.

Pokątne leczenie zwierząt.

W myśl § 220 rosyjskiej ustawy sanitarnej w ostatniem wydaniu nie wolno nikomu, kto nie posiada odnośnego świadectwa, zajmować się jakąkolwiek gałęzią praktyki lekarskiej, a temsamym i weterynarskiej.

Przekroczenia tego rozporządzenia podlegają ukaraniu przez sądy.

Austryacka ustawa o zarazach zwierzęcych zawiera podobne postanowienia w § § 29 i 64.

Zakazuje się przeto surowo zajmowania się praktyką weterynarską osobom niepowołanym; każdy podobny wypadek który dojdzie do wiadomości c. i k. Komendy obwodowej będzie sądom do ukarania odstąpiony.

C. i k. Żandarmerya i Urzędy gminne mają dopilnować przestrzegania tego zarządzenia i donosić o każdym wypadku pokątnego leczenia zwierząt.

E. Nr. 13352 ex 916.

14.

Zarazy zwierzęce, co do których istnieje obowiązek donoszenia.

Następujące zarazy zwierzęce podlegają obowiązkowi donoszenia w myśl obowiązujących przepisów policyjno weterynaryjnych:

1. Pryszczyca (zaraza pyska i racic, inaczej „jaszczur“ zwana)
2. Wąglik (Karbonkół), Szelestnica, zaraza zwierząt dziko-żyjących i bydła rogatego.
3. Zaraza płucna bydła rogatego.
4. Nosacizna.
5. Ospa owiec.
6. Zaraza stadnicza koni, otręt koni i bydła rogatego.
7. Świerzb koni (Parchy) osłów, mułów, osłomułów, owiec i kóz.
8. Wścieklizna.
9. Pomór (zaraza) trzody chlewnej.
10. Różyca świń (Czerwonka).
11. Cholera drobiu i pomór kur.
12. Gruźlica bydła rogatego, dająca się zewnątrz rozpoznać.

Objawy — wąglika, nosacizny, zarazy stadniczej u koni i otrętu koni i bydła rogatego, świerzbu u koni, osłów, osłomułów, tudzież owiec i kóz zostały opisane w Dzienniku urzędowym Nr. 29 art. 14.

Objawy innych chorób są dokładnie opisane w Instrukcyi dla oglądaczy zwierząt i mięsa. Jeden egzemplarz tej instrukcyi musi znajdować się w Urzędzie gminnym.

Naczelnicy gmin muszą się dokładnie z nim zapoznać.

15.

Obowiązek donoszenia o podejrzanych zasłabnięciach zwierząt.

W myśl obowiązujących przepisów policyjno - weterynaryjnych:

1.) Właściciel zwierząt jest obowiązany donieść bezwłocznie naczelnikowi gminy o wybuchu wśród nich zaraźliwej choroby, co do której istnieje obowiązek donoszenia, jak również o spostrzeżoonych objawach, które według pouczenia w dzienniku urzędowym Nr. 29 art. 14 i w instrukcyi dla oglądaczy zwierząt i mięsa wzbudzają podejrzenie zarazy.

Właściciel ma zwierzęta chore trzymać zdala od miejsc, gdzie istnieje dla innych zwierząt niebezpieczęstwo zarażenia się.

Te same obowiązki ciążą na tym, kto w zastępstwie posiadacza stoi naczele gospodarstwa tudzież na tym, kto jako pasterz lua owczarz ma zwierzęta pod swoją opieką, lub komu oddano nadzór nad zwierzętami.

2.) Co do zwierząt pozostających w leczeniu weterynarza tudzież co do rzezi z konieczności, przy której interweniuje lekarz weterynaryjny w charakterze oglądacza, osoby, wymienione w ustępie poprzedzającym zwolnione są od obowiązku donoszenia.

Obowiązek bezwłocznego doniesienia, tudziez trzymania zwierząt zdala od miejsc

gdzie istnieje niebezpieczeństwo zarażenia innych zwierząt istnieje także wówczas, jeżeli pomiędzy zwierzętami pewnej zagrody lub pewnego stada zdarzy się w ciągu ośmiu dni drugi wypadek zachorowania wśród takich samych objawów.

Obowiązek bezwłocznego donoszenia ciąży także na lekarzach weterynaryjnych, oglądaczach zwierząt i mięsa oraz na oprawcach, jeżeli oni wykonując swój zawód dowiedzą się o zaraźliwej chorobie zwierzęcej, co do której istnieje obowiązek donoszenia, albo o objawach, które uzasadniają podejrzenie wybuchu zarazy.

Także każdy, kto z zawodu swego wchodzi częściej w styczność z zarażonemi zwierzętami, obowiązany jest do bezwłocznego doniesienia, skoro między zwierzętami wchodzącemi w zakres jego działalności zawodowej, dostrzeże zaraźliwą chorobę, podlegającą obowiązkowi doniesienia, albo objawy wzbudzające podejrzenie choroby.

Lekarze weterynaryjni winni wnosić doniesienia do Komendy obwodowej i do naczelnika gminy, zaś inne osoby wyżej wymienione do naczelnika gminy, który znowu musi bezwłocznie t. j. do 24 godzin donieść Komendzie obwodowej.

Zresztą powołana jest Żandarmerya do wnoszenia doniesień, a uprawniony każdy, kto tylko dowie się o podejrzanych wypadkach zachorowania.

Kto zaniedba wnieść doniesienia będąc do tego obowiązany, ukarany będzie aresztem do 2 miesięcy, albo grzywną do 600 koron.

Jeżeli zaniedbanie lub spóźnienie doniesienia o zachorowaniu zwierzęcia stało się przyczyną rozszerzenia się zarazy, będzie karany za występek aresztem od 1 tygodnia do 6 miesięcy lub grzywną od 50 do 2000 K.

Kto umyślnie rozszerza zarazę pomiędzy zwierzętami domowemi ukarany będzie za występek ścisłym aresztem od 6 miesięcy do 3 lat. Jeżeli rozszerzenie zarazy było połączone z wielkim niebezpieczeństwem dla rolnictwa, wówczas karany będzie z powodu zbrodni karą więzienia od 1 roku do lat 5.

16.

Zarządzenia przełożonego gminy (względnie sołtysa) i oglądaczy zwierząt w razie wybuchu zarazy wśród zwierząt.

W myśl obowiązujących przepisów policyjno weterynaryjnych, Naczelnik gminy (sołtys) skoro tylko dowie się o wybuchu zaraźliwej choroby wśród zwierząt, co do której istnieje obowiązek donoszenia, albo o podejrzanym wypadku zasłabnięcia lub śmierci zwierzęcia ma donieść o tem bezwłocznie w najkrótszej drodze c. i k. Komendzie obwodowej (przez osobnego posłańca) zarazem winien przełożony gminy (sołtys) postarać się na razie o to:

a) aby zwierzęta chore i podejrzane o zarazę nie opuszczały miejsca, gdzie je umieszczono.

b) aby z miejscowości danej nie wyprowadzano zwierząt, na które odnośna zaraza może się przenieść na targi, przetargi i wystawy (obecnie także by niedostawiono dla wojska), nie wyprowadzono do innej miejscowości w razie zmiany stałego miejsca pobytu, jak również wstrzymać wydawanie paszportów, aż do odmiennego zarządzenia.

c) aby zwłoki padłych zwierząt przechowano aż do przybycia obwodowego lekarza weterynaryjnego w miejscach obwodowych przy zachowaniu potrzebnej ostrożności.

d) aby o ile można odosobniono zwierzęta zaraźliwe na odnośną zarazę od zwierząt już chorych i zwierząt podejrzanych o zarazę.

e) aby zwierząt zdrowych jeszcze z zagrody, gdzie chorują zwierzęta, nie przeprowadzono do innych miejsc, gdzie one mogłyby się zetknąć z innemi zwierzętami wrażliwemi na tę zarazę.

W gminach, gdzie jest stale ustanowiony lekarz weterynaryjny, winien tenże bezzwłocznie stwierdzić, czy i o ile istnieje zaraza lub podejrzenie zarazy; wywód i orzeczenie lekarza tego należy natychmiast przesłać Komendzie obwodowej.

Oprócz tego przełożony gminy ma nakazać oglądaczowi zwierząt, aby natychmiast przeprowadził wraz z sołtysem rewizyę zwierząt danej miejscowości i natychmiast doniósł do Urzędu gminnego o wyniku rewizyi. Wynik przedłoży Urząd gminny Komendzie obwodowej.

Oglądacze zwierząt jak również i sołtysi muszą przypilnować zarządzeń ochronnych wydanych przez naczelnika gminy, wydawanie poświadczeń oględzin zwierzęcia, na które dana zaraza przenosi się wstrzymać i donieść natychmiast o każdym świeżym wypadku zachorowania.

17.

Oglądacze zwierząt i mięsa.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jenerałgubernatorstwa wojskowego z 31/III 1916. F. Präss Nr. 2550/16 wprowadzono w obwodzie jędrzejowskim w poszczególnych miejscowościach oglądaczy zwierząt i mięsa.

Oglądacze zwierząt są funkcyonaryuszami gminnymi i jako tacy są zwolnieni od wszelkich świadczeń gminnych, muszą oni zawsze znajdować się w swojej miejscowości, a wrazie wydalenia się na czas dłuższy, muszą zawiadomić o tem swojego zastępcę.

Obowiązki oglądaczy zostały podane po części przy sposobności zaprowadzenia paszportów zwierzęcych. (Dziennik urzędowy Nr. 30 art. 11.) nadto w instrukcyi dla oglądaczy zwierząt i mięsa.

Po jednym egzemplarzu instrukcyi musi posiadać każdy oglądacz i naczelnik gminy.

Podczas pełnienia służby mają oglądacze nosić opaski czerwono-białe z gminną pieczęcią na lewej ręce. O takie opaski ma się postarać Urząd gminny i zaopatrzyć w nie wszystkich oglądaczy.

Jako wynagrodzenie za ich czynnosc należą się oglądaczom taksy za wystawianie poświadczeń oględzin zwierzęcia w celu otrzymania paszportów zwierzęczych, a to za oględziny konia, krowy, wołu, buchaja, jałówki, świni po 20 h od sztuki, od cielęcia, owcy, kozy po 10 h od sztuki, któreto należytości ma Urząd gminny wypłacać co 15 dni lub z końcem każdego miesiąca.

Od stron nie wolno oglądaczowi pobierać żadnych opłat.

Wszelkie nadużycia ze strony oglądaczy zwierząt będą surowe karane.

W celu dokładnego zaznajomienia wybranych oglądaczy z ich obowiązkami i objawami chorób zaraźliwych wśród zwierząt, będą się odbywały co miesiąc poućzenie tychże przez c. i k. obowodowego lekarza weterynaryjnego w terminach przez niego oznaczonych.

E. № 5367 ex 916.

18.

Zakupno materyałów drzewnych przez c. i k. Zarząd wojskowy.

C. i k. Wojskowe Jenerał-Gubernatorstwo w Lublinie zarządziło rozporządzeniem z 30. sierpnia 1916. L. F. D. Präs. 12809, by przy nadchodzącej porze zimowych cięć dać właścicielom lasów i kupcom drzewa możność spieniężnienia produktów leśnych, przez zakupno progów kolejowych, drzewa do budowy mostów i zwrotnic kolejowych, w możliwie największych ilościach.

Oferty na dostarczenie wymienionych produktów drzewnych, należy składać w c. i k. Urzędzie leśnym w Jędrzejowie, w możliwie najkrótszym czasie, gdzie również są do przejrzenia warunki dostawy oraz wymiary materyałów.

E. № 13368 ex 916.

19.

Ogłoszenie o spadku.

Sąd pokoju w Wodzisławiu obwodu jędrzejowskiego w myśl ustawy art. 1401 ust. post. sąd. cyw. niniejszem ogłasza, że po zmarłym księdzu Wojciechu Ładackim, proboszczu parafii Tarnawa, gminy Mstyczów pozostał spadek w kwocie 838 rubli 66 kopiejek, otrzymane ze sprzedaży pozostałego majątku ruchomego.

W myśl dodatku do art. 723 Kod. cyw., Ukazu z dnia 25. grudnia 1823 r. (6 stycznia 1824 roku) art. 9, jedną czwartą część tej kwoty t. j. 209 rubli 66 kop. jako przypadającą kościołowi parfii Tarnawa wypłacono dozorowi parafialnemu tejże parafii wobec teraźniejszego proboszcza za pokwitowaniem, pozostała zaś suma 629 rubli stanowi wakujący spadek dla prawych spadkobierców zmarłego księdza, których się wzywa o przedstawienie swoich spraw spadkowych.

E. Nr. 14106 ex 916.

20.

Wyroki.

I.

Wyrokiem sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Jędrzejowie z 9. września 1916. G. Z. K. 65/16 zasądzono w myśl §§ 359 i 125 w. u. k. gospodarza rolnego Jana Bujnego z Sobkowa za zbrodnię gwałtu publicznego popełnioną przez to, że dnia 22. sierpnia 1916 w Sobkowie, przy rekwizycyi dzwonów z miejscowego kościoła przez żandarmów, zachęcał zgromadzony tłum

do rzucania kamieniami w celu przeszkodzenia wypełnieniu rozkazu zwierzchności na trzy miesięcy ciężkiego więzienia.

II.

Wyrokiem Sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Jędrzejowie z 9. wrześnid 1915 G. Z. K. 66/16 zarządzono w myśl §§ 359 i 125 w. u. k. Nikodoma Kowalczyka rolnika i Franciszkę Labuda młynarkę oboje z Korytnicy gm. Sobków za zbrodnię gwałtu publicznego popełnioną przez to, że dnia 22. sierpnia 1916 w Korytnicy przy rekwizycyi dzwonów z miejscowego kościoła przez żandarmów, zachęcali zgromadzony tłum do rzucania kamieniami i sami rzucali w celu przeszkodzenia wypełnieniu rozkazu zwierzchności a to: Nikodema Kowalczyka na 6 miesięcy a Franciszkę Labuda na cztery miesiące ciężkiego więzienia.

21.

Kara za podbijanie cen.

Wskutek odwołania oskarżyciela publicznego od uwalniającego wyroku Sądu pokoju w Jędrzejowie, wydał c. i k Sąd obwodowy w Jędrzejowie dnia 6. sierpnia 1916 następujący:

WYROK.

Bernard Winter, posiadacz restauracyi kolejowej w Sędziszowie jest winien, że w czerwcu 1916. sprzedawał w swej restauracyi za pośrednictwem swego personalu żołnierzom niemieckim jaja po 20 fenigów za sztukę, a zatem przy sprzedaży towarów ogólno użytkowych w celach zarobkowych podwyższał swój zarobek znacznie ponad miarę, odpowiadającą stosunkom miejscowym i uzyskał cenę utrudniającą konsumentom nabycie środków do życia, przez co popełnił wykroczenie z § 1 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. września 1915 (Nr. 38. Dz. rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce) i zostaje za to zasądzony na grzywnę w kwocie 100 Koron, ewentualnie w razie niemożności ściągnięcia na karę aresztu przez 10 dni.

22.

List gończy.

Sąd pokoju w Wodzisławiu, obwodu Jędrzejowskiego ściga listem gończym Jana Labudę, lat 24, urodzonego i przynależnego do Przącławia, zamieszkałego w Pierścieniu, gminy Przącław, obwodu jędrzejowskiego dotychczas niekaranego, religii rzym.-kat.; wolnego wyrobnika bez majątku niepiśmiennego z powodu kradzieży roweru u Ignacego Muchy.

Uprasza się zatem wszystkie c. i k. Komendy, władze i organy bezpieczeństwa by śledziły za zbiegłym, którego sprawa karna w Sądzie Pokoju w Wodzisławiu się toczy i w razie przytrzymania odstawiły do tego Sądu.

E. № 13657 ex 916.

23.

Bajcowanie pszenicy.

W magazynie Spółki Ziemiańskiej w Jędrzejowie jest do nabycia formalina do bajcowania pszenicy po cenie 2 K 50 h. za 1 kg.

C. i k. Komendant obwodowy

Emil Hofsass,

pułkownik, w. r.